

Ey İstanbul Ey Sevgili

– Begüm Özdikici · 24 Mayıs 2011

EY İSTANBUL, EY SEVGİLİ
Geçmişini yeniden yaşasak doyasıya
El ele Boğaz turu atsak şöyle en edalisından
Akşam nefesini bırakmadan sulara
Kalender'e binsek bizim Eski Köprü'den
Oltaları salsak suya, ellerimizde simitler
Gece alem var yine istavritler, hamsiler
Martılarla yarışsak biz gömülsek sulara
Sonra tamamlasak geceyi Kuzguncuk'ta el ele
Sabah kalksak alsak soluğu Sarıyer'de
Önden sıcacık bir dilim Sarıyer böreği
Sonra da muhallebici bizim Şakir Usta
Midemize bir şenlik daha yapsak;
Ama yine el ele
Yerebasatan Sarnıcı'nın sütunlarında birbirimizi arasak
Sultan Ahmet'te el açıp yaradana yalvarsak
Boğaz girişindeki kayalıklardan Kız Kulesi'ni ölümsüzleştirsek
Beyazıt'ın Kulesinden İstanbul'un tepesine çıksak;
Ama yine el ele
Ne İstanbul tarihteki eski İstanbul...
Ne biz eskilerdeki eski biziz...
Seni bilmem de ben şimdilerde Karacaahmet'te takılıyorum
Kendime bir taş aldım bir de boş bir mezar
İçi dolu değil şimdilik, taşın üzeri de boş, yazısız
Toprağın kapanması yakındır, ölüm artık bana amansız
Bir zamanlar kadehlerle içtiğim içkiler
Bir zamanlar el ele yudumladığımız kadehler,
Sakileri çıkardım işten, içki şişelerim cebimde
Ey İstanbul, Ey Sevgili!
Koyun beni mezara Hoşça kalın,
Ben gidiyorum şehrimden
Siz yeter ki
Bensiz kalın...

Begüm Özdikici